

«Поглянь і глянь: з-за весен зими стали...» (1982)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Поглянь і глянь: з-за весен зими стали.
Настав той день, я думав — промине.
Осініми імливими устами
Не бий, не ріж, не доріжай мене.

Дивись: моря. Дивись: мій погляд — поле.
В легкій руці легке перо ячить.
І степ за полем, щастя попід бодем,
Попід тихеньким бодем, що мовчить.

Не йди, а глянь. Дивись, пошерхотіли
З осінньої нетихої плавби
Очерети. Очерети вчамріли.
Люби мене. Нікого не люби.

1982

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/pohlian_i_hlian_z_za_vesen_zymy_staly